

“ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਚਨ”

(13:14-43)

ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਪੰਛੂਲੀਆ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੀਆਂ ਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਆਖਰ ਪਿਸਿਦੀਆ ਦੇ ਅੰਕਾਤੀਆ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ।¹ ਸੀਰੀਆ ਦੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਸ ਇਸ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦਾ ਨਾਂਅ ਸਿਲਿਉਕਸ ਨਿਕੇਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ, ਐਂਟਿਓਕੁਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਿਆਂ ਭੀੜ ਭਰੇ ਵਪਾਰਕ ਰਾਹ ਤੇ ਵੱਸਿਆ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਗਲਾਤੀਆ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਅੱਡਾ ਸੀ।

ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੱਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਆਦਤ ਮੁਤਾਬਕ,² ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ‘‘ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਜਾ ਬੈਠੇ’’ (13:14)। ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸ਼ਿਮਾ³ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:4-9)। ‘‘ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਸੁਣੋ! ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ! ...’’ ਇਹਦੇ ਬਾਅਦ ਦੁਆਵਾਂ, ਤੁਰੇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਠ, ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਚਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ (ਲੂਕਾ 4:16-20) ਜਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

‘‘ਅਤੇ ਤੁਰੇਤ ਅਰ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ [ਬਰਨਾਬਾਸ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ] ਨੂੰ ਕਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈਓ, ਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਬਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਣਾਓ’’ (13:15)। ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ? ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਇਸ ਸਮਾਜ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਨੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ ਜੋ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਉਤਾਵਲੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾਲ ਬੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਗਮਲੀਏਲ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ ਦੀ ਦਿੱਖਰੱਬੀਆਂ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇ। ਕਾਰਣ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਲਈ ਇਹ ਮੌਕਾ ਗੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ‘‘ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਚਨ’’ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਉਪਦੇਸ਼’’ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:36 ਵਿਚ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।⁴ ਉਹ ਵਕਤ ਅੱਜ ਨਾਲੋਂ ਔਖਾ ਸੀ ਅਤੇ ‘‘ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਚਨ’’ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਅਤੇ ਹੈ)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ

ਪਾਤਰ ਲਈ ਇਹਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਖਲੋ ਕੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਪੌਲੁਸ ਸੀ। ਉਹ ਇਕ ਸੁਭਾਵਕ ਆਗੂ ਸੀ।

ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ‘ਕੁਝ ਬੋਲਣ’ ਜਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਪੌਲੁਸ ਇਹਦਾ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13: 16-41 ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਲਿਖਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਫੌਰਨ ਬਾਅਦ ‘ਯਿਸੂ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਭਈ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਇਹੋ ਹੈ’ ਦੱਸਦਾ ਸੀ (9:20, 22)। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲੂਕਾ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਕ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ।⁵

ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭਵਨ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਜਾਣ ਪਛਾਣ, ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਅਤੇ ਨਿਚੋੜ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਨੌਸਿੱਖੀਏ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿਚ ‘ਤਿੰਨ ਪਵਾਇੰਟ ਅਤੇ ਇਕ ਕਵਤਾ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।’ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਹੈ (ਹਰ ਭਾਗ ‘ਭਾਈਓ’ ਜਾਂ ਇਹਦੇ ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਾਇਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ।

ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ‘ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਚਨਾਂ’ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੰਟਰੋਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ ! (13:16-25)

ਪੌਲੁਸ ਯਹੂਦੀਆਂ, ਯਹੂਦੀ ਮੁਰੀਦਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦਾ ਖੱਫ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ (ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਪਰ ਅਜੇ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਸਨ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਸੀ।⁶ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਹੱਥ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ (ਵੇਖੋ 21:40; 26:1) ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ‘ਹੇ ਇਸਰਾਏਲੀਓ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਓ ਸੁਣੋ’ (ਆਇਤ 16)।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਅੱਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ:

ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਇਸ ਕੌਮ ਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਜਦ ਮਿਸਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪਰਦੇਸੀ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਜਾ ਦੇ ਬਲ⁷ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆਂਦਾ।⁸ ਅਤੇ ਚਾਹਲੀਆਂ ਕੁ ਵਰਿਹਾਂ ਤੀਕੁਰ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਝਾਲ ਝੱਲੀ।⁹ ਅਰ ਕਨਾਨ ਦੇਸ਼¹⁰ ਵਿਚ ਸੱਤਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਕੁ ਸੌ ਵਰਿਹਾਂ¹¹ ਤੀਕੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ¹² (ਆਇਤਾਂ 17-19)।

ਸਾਨੂੰ ਸਭਾ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਤੀਫ਼ਾਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਸੀ; ਇਸਤੀਫ਼ਾਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਹੋਏ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਇਹਦਾ ਮਕਸਦ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦਾਉਦ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਸਰਸਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ।

ਉਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮੁਏਲ ਨਬੀ ਤੀਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਈਂ ਦਿੱਤੇ। ਇਹਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੰਗਿਆ¹³ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਕ ਮਨੁੱਖ¹⁴ ਬਿਨਆਮੀਨ ਦੇ ਗੋਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਊਲ ਨੂੰ ਚਾਹਲੀਆਂ ਵਰਿਹਾਂ¹⁵ ਤੀਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ¹⁶ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਭਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇ ਜਿਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਉਹ ਨੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਭਈ ਮੈਂ ਯੱਸੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਲੱਭਿਆ, ਉਹੋ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ¹⁷ (ਆਇਤਾਂ 20-22)।

ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਐਨੀ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾਉਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਤਕ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਜਾਣੇ ਪਛਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਝਟਕਾ ਦੇਣਾ ਸੀ: ‘‘ਓਸੇ [ਦਾਉਦ] ਦੀ ਅੰਸ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਾਰ ਮੂਜਬ¹⁸ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ’’ (ਆਇਤਾਂ 23; ਤੁਲਨਾ ਮੱਤੀ 1:1)। ਮੈਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਹੈਰਾਨ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੈਰਾਨੀਆਂ ਸਨ: ਪਹਿਲੀ ‘‘ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਕੋਲ ਇਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ’’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਹੈਰਾਨਗੀ ਸੀ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਨਾਂਅ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਪੌਲੁਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ‘‘ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਇਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਮਸੀਹ ਭੇਜਿਆ।’’ ਪਰ ‘‘ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।’’

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਣ ਕਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ: ‘‘ਯਿਸੂ? ਇਹ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਸੀ?’’ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ¹⁹ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਗਏ ਵੀ ਹੋਣਗੇ²⁰)। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਸੀ (ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਸਲ 'ਚ ਮਸੀਹ ਸੀ) ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ:

ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਨੇ ... ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਕੋਲ ਇਕ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ। ਜਿਹਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੋਬਾ ਦੇ

ਬਪਤਿਸਮਾ²¹ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਆਪਣੀ ਦੋੜ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ²² ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ ਵੇਖੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਜੋਗ ਨਹੀਂ (ਆਇਤਾਂ 23ਅ-25)।

ਯੂਹੰਨਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ‘ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿਚ’ ਆਇਆ (ਮਲਾਕੀ 4:5, 6; ਲੂਕਾ 1:13-17; ਮੱਤੀ 11:11-14; 17:10-13)²³ ਜੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਉਹਦੀ ਗਵਾਹੀ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇਗੀ: ‘ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:29)! ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯਹੂਦੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਇਕ ਨਬੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 21:26) ਸੋ ਜਦ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਣਪਛਾਣ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਸੀਹ ਸੀ।

ਕੁਝ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ‘ਐਂਵੇਂ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ’; ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ।

ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਨਾ ਜੋਸ਼ ਦੁਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਉਹਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਰਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।²⁴ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਓਕਲਾਹੋਮਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਅਲਫ੍ਰੇਡ ਪੀ ਮੁਰੱਰਾ ਫੈਡਰਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ 169 ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ 400 ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਹੋਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰਹਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਹੱਤਿਆ)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਲਕ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ, ‘ਇੰਜ ਕਿਉਂ?’ ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖੁਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂਤ ਕਿਉਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਾਂਗੇ ਪਰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕੰਟਰੋਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ। ‘ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵੱਲ ਹੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।’ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੁਖਾਂਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 8:28)!

ਮਸੀਹ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ! (13:26-37)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਹੇ ਭਾਈਓ, ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਅੰਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰਦੇ

ਹੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ [ਉਹਨੇ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ] ਇਸ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਚਨ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ' (ਆਇਤ 26)। ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਮਕਸਦਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ!

ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ 'ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਚਨ' ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ ਜਿਹੌਂ ਜਿਹੌਂ ਉਹ ਹੁਣ ਸਨ; ਉਹਦਾ ਮੁਤਅੱਸਬ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ; ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹੀ ਸ਼ੰਕਾਵਾਂ ਸਨ। ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ 'ਸਲੀਬ ਦੀ ਠੋਕਰ' ਦੀ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5: 11; ਤੁਲਨਾ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:23)। ਜੇ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਇਕ ਆਮ ਮੁਜਰਮ ਵਾਂਗ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਹੁਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਕ ਰੋਮੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਟੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਲਾਹਨਤੀ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 21:23; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 3: 13) ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਜਾਣ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਡੰਡ ਦੇ ਜੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਲਾਹ ਕੇ²⁵ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ²⁶ (ਆਇਤਾਂ 27-29)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਫ਼ਰਕ ਸੀ: ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਮੱਧਮ ਪੁਰਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆ' (2: 36)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਅੰਨਯ ਪੁਰਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਕਿਹਾ, '(ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ) ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।'

ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਦੋ ਕਾਰਣ ਦੱਸੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਰਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਵੀ ਪਿਲਾਤੁਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਜਾਨੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ।' ਸਭਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਕੁਫ਼ਰ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕੁਫ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਲਾਤੁਸ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕਦਮੇ ਸਣੇ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਲੱਗੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਨੂੰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੱਸ ਕੇ ਬੇਕਸੂਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਮਰਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ!

ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਅਯੋਗ ਨਾ ਠਹਿਰਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵਚਨ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹਰ ਸਬਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ [ਜਿਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ], ... ਉਹ ਨੂੰ ਡੰਨ ਦੇ ਜੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕੀਤਾ’; ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ [ਅਣਜਾਣ ਪੁਣੇ ਵਿਚ] ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।’ ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ-ਯਸਾਯਾਹ 53 ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ 22 ਵਰਗੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਰੁਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।²⁷ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ।

ਬੇਹੱਦ ਆਮ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਜੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ। ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਮੰਗੀ ਸੀ, ‘ਪਰੰਤੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ’ (ਆਇਤ 30)। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਾਲ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉਠਿਆ ਸੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਧੌਣਾਂ ਇਕ ਦਮ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਸਬੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ! ‘ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ²⁸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਹੜੇ ਗਲੀਲ ਤੋਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ’ (ਆਇਤ 31)। ਉਹਨੇ ਇੱਥੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15 ਅਧਿਆਇ ਵਾਂਗ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਕੁਝ ਦਰਸ਼ਣਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਹਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ, ‘ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ...’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:8)।

ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਦਫਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਹਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਵੀ ਨਬੂਵਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ:

ਅਸੀਂ [ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਬਰਨਾਬਾਸ] ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਚਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ²⁹ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ [ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ] ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਠਾਲ ਕੇ ਸਾਡੀ ਔਲਾਦ³⁰ ਦੇ ਲਈ ਓਸੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਦੂਜੇ ਜ਼ਬੂਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ‘ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ, ਅੱਜ ਤੂੰ ਮੈਥੋਂ ਜੰਮਿਆ’ (ਆਇਤਾਂ 32, 33; ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:7)।

ਜ਼ਬੂਰ 2 ਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਬੂਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਸਮੇਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ‘ਜੰਮਿਆ’ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ

ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ‘ਪੁੱਤਰ’ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਜ਼ਬੂਰ 2 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾ ਜੁੜਿਆ ਭਜਨ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਜੋ ਕਿ ਆਂਸ਼ਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਪਰ ਪੂਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਅਤੇ ਮਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ: ਜੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਮਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਵਡਿਆਈ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਾਉਣਾ ਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ 1:4 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਬੂਰ 2 'ਚੋਂ ਉਹਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ: ਯਿਸੂ ‘ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਕਰਕੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਸਮਰਥਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ।’

ਇਹਦੇ ਬਾਅਦ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ 55:3 ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ, ‘ਇਹ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਇਆ ਭਈ ਉਹ ਫੇਰ ਸੜਨ ਦੀ ਵੱਲ ਕਦੇ ਨਾ ਮੁੜੇ ਉਹ ਨੇ ਇਉਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦਾਉਦ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਆਂਗਾ’ (ਆਇਤ 34)। ‘ਦਾਉਦ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਪਦਾਰਥ’ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬਿਠਾਉਣਾ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਤਰਕ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਕਿ ਜੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਰਨਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਰਕ ਇਸੇ ਆਇਤ (ਜ਼ਬੂਰ 16:10) ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਬੂਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਭਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸੜਨ ਨਾ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਦਾਉਦ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ³¹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸੌਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਸੜ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਜਿਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਜਿਵਾਲਿਆ ਨਾ ਸੜਿਆ (ਆਇਤਾਂ 35-37)।

ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ‘ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਸੜਨ ਨਾ ਦੇਵੇਂਗਾ’ ਦਾਉਦ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦਾ ਜਿਸਮ ਤਾਂ ਸੜ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਰੀਰ ਮਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੜੇਗਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕਿ ਜੀ ਉੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।³²

ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਜਿੱਤੀ ਹੋ ਬਾਜ਼ੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਲਾਈ ਹੋਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠ ਕੇ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਿਚੋੜ ਇਹੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ!

ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵਧ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸੂਰਜ ਚੜਨ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦਾ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਛੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬੋਧ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੇਟਾ, ਜਗਤ ਦਾ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ

ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ!

ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ! (13:38-41)

ਪੌਲਸ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਸੀ:

ਸੋ ਹੇ ਭਾਈਓ, ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਓਸੇ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ³³ ਸਭ³⁴ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹਰੇਕ³⁵ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬੇਗੁਨਾਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨਾਲ ਬੇਗੁਨਾਹ ਠਹਿਰ ਸਕੋ (ਆਇਤਾਂ 38, 39; NASB)।

ਇਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਯਹੂਦੀ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਅਣਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵਹਿੜਕਿਆਂ ਅਤੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦਾ ਲਹੂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ’’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10:4)। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨਬੀ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ‘‘ਵੇਖੋ, ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਇਕ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਬੰਨ੍ਹਾਂਗਾ’’ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:31)। ਉਸ ਨਵੇਂ ਨੇਮ (ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਹਿਦ) ਦੀ ਖ਼ਾਸੀਅਤ ਇਹ ਹੋਣੀ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਮਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੀ: ‘‘ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਵਾਕ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਦੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਫੇਰ ਚੇਤੇ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ’’ (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 31:34ਅ)।

ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੀਆਂ ਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ, ਸਗੋਂ ਪਾਪ ਤੋਂ, ਦੋਸ਼ ਤੋਂ, ਉਹ ਸਭ ਬਣਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਪਾਪ ਲਈ ਤੁਸਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਖ਼ਬਰ ਹੈ!

ਪੌਲਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਤੋਂ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਾ ਚੁੱਕਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਵੀ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਦੇ ‘‘ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਚਨ’’ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ: ‘‘ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਚੌਕਸ ਰਹੋ ਕਿਤੇ ਐਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇ’’ (ਆਇਤਾਂ 40)।³⁶ ਪੌਲਸ ਦੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਰਾਹ ਠੁਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਦੀ ਲਾਨਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ‘‘ਦੱਸੀਆ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ’’ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ: ³⁷ ‘‘ਹੇ ਤੁੱਛ ਜਾਣਨ ਵਾਲਿਓ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਅਜਰਜ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੋ! ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇ

ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਚ ਨਾ ਮੰਨੋਗੇ' (ਆਇਤ 4:1ਅ; ਵੇਖੋ ਹੱਬਕੂਕ 1:5)। ਹੱਬਕੂਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਕੌਮ (ਬਾਬੁਲ) ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਇਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ 'ਕਾਰਜ ਸੀ।' ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬੁਲ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਵੜਨ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੱਬਕੂਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਸਰਾਪ ਦੇਣਾ ਸੀ; ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਖੁਦਾ ਦਾ ਅਜੀਬ ਕੰਮ ਬਰਕਤ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੀ: 'ਤੁੱਛ ਜਾਣਨ ਵਾਲਿਆਂ' ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦੂਤ (ਪੌਲੁਸ) ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ!

ਹੁਣ ਤਕ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਚਨ' ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ! ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਤੌਬਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ।³⁸ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਗਾਉਣ, ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ!

ਸਾਰ

ਹੋਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਹਾਰ ਚੁੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਾਡਾ ਐਲਾਨ ਹੈ, 'ਕੰਟਰੋਲ ਖੁਦਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ!' ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਤੋਂ ਹਾਰ ਚੁੱਕੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, 'ਮਸੀਹ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ!' ਪਾਪ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਹੋਇਆਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, 'ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ!'

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਭ ਸੱਚਾਈਆਂ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੇਂਦਰਤ ਹਨ। ਰਿੱਕ ਐਚਲੇ ਨੇ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪਾਠ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 'ਯਿਸੂ, ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰਬਿੰਦੂ'; ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 'ਯਿਸੂ, ਨਬੂਵਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ' ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ 'ਯਿਸੂ, ਅਪਰਾਧ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ' ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 'ਮਸੀਹ ਵਿਚ ... ਦਿਲਾਸਾ' ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:1)। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਲੇਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ। ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਬਹੁਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਵਕਤ ਹੈ।

ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ

ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 7 ਵਿਚ ਇਸਤੀਫ਼ਾਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਮਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਪਾਠਕ ਵਾਕਫ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਪਿੱਛੋਕੜ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਜੋੜੇ ਹਨ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਹ ਅੰਤਾਕੀਆ ਅਸਲ 'ਚ ਪਿਸਦੀਆ ਦੀ ਹੱਦ ਨੇੜੇ ਫਰੂਗੀਆ ਵਿਚ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਫਰੂਗੀਆ ਤੇ ਅੰਤਾਕੀਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਸਦੀਆ ਦਾ (ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਵੱਲ) ਅੰਤਾਕੀਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ²ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:5; 14:1; 17:1, 10, 17; 18:4, 19; 19:8. ³'ਸ਼ਿਮਾ' 'ਸੁਣਨ' ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। 'ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 'ਹਿੰਮਤ' ਜਾਂ 'ਦਿਲੋਰੀ' ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।' ⁴ਜੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਪੰਜ ਉਪਦੇਸ਼ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮਾ (26 ਆਇਤਾਂ) ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਇੱਕੋ ਇਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ। ⁵ਯਿਸੂ ਸਿਨਾਗੋਗ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 4:20, 21) ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ ਤੇ ਪੌਲਸ ਖੜਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਫ਼ਰਕ ਦੀ ਵਜਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਫ਼ਰਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਦੇ 'ਨਿਯਮ' ਫ਼ਰਕ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫ਼ਲਸਤੀਨੀ ਪਾਰਥਨਾ ਭਵਨਾਂ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤਾਂ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭਵਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਫ਼ਰਕ ਹਨ। NIV ਵਿਚ 'ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤਾਕਤ ਨਾਲ' ਹੈ। ⁶ਇਹ ਮਨੁੱਖੀਕਰਣ ਦਾ ਇਕ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਬੜੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ'। ⁷ਕੂਚ 6:1, 6; ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 136:11, 12. ⁸ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 1:31; 32:10. ⁹ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 7:1.

¹¹ਯਹੋਸ਼ੁਆ 14-19. ¹²ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਵਾਕਾਂਸ਼ 'ਚਾਲੀਆਂ ਕੁ ਵਰ੍ਹਿਆਂ' ਨਾਲ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 450 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ (400 ਸਾਲ) ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣਾ (40 ਸਾਲ) ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਉਣਾ (10 ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ) ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ¹³1 ਸਮੂਏਲ 8:5-9. ¹⁴ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਕਿ ਸ਼ਾਊਨ ਨੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਤਕ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ¹⁵ਪੌਲਸ ਇੱਥੇ ਕਹਿਣ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਮੇਰਾ ਵੀ ਇਬਰਾਨੀ ਨਾਂਅ ਸ਼ਾਊਲ ਦੇ ਨਾਂਅ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਬਿਨਿਆਮੀਨ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ।' ¹⁶1 ਸਮੂਏਲ 15:26. ¹⁷ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਪਰ 1 ਸਮੂਏਲ 13:14 ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 89:20 ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ¹⁸2 ਸਮੂਏਲ 7:12; ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 132:11; ਯਸਾਯਾਹ 11:1-16. ¹⁹ਜੇ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਕਫ਼ ਸਨ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿਚ (ਸ਼ਾਇਦ ਬੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਸੌਲਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ। ²⁰ਸ਼ਾਇਦ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਚੇਲਾ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਪੁਲੋਸ ਅਫ਼ਸੂਸ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ (18:24-19:4)।

²¹ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ 'ਤੌਬਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਤੌਬਾ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਗ੍ਰੇਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ 'ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸ਼ਾਮਲ ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ²²ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਠੀਕ ਠੀਕ ਕਦੋਂ ਕਹੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਮੱਤੀ 3:11; ਮਰਕੁਸ 1:7; ਲੂਕਾ 3:15, 16; ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 1:19, 20, 27 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।²³ ਯੂਹੰਨਾ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਏਲੀਆਹ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:21) ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਏਲੀਆਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ "ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਰੂਹ ਵਿਚ" ਆਇਆ, ਪਰ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਏਲੀਆਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।²⁴ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।²⁵ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ "ਰੁੱਖ" ਜਾਂ "ਕਾਠ" ਹੈ।²⁶ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੀਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫਨਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੰਮ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਨਬੂਵਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।²⁷ ਆਮ ਵਾਂਗ, ਲੂਕਾ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਏ।²⁸ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਰਿਹਾ (1:3)।²⁹ "ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ" ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇੱਕੋ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਇੰਜੀਲ" ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕ੍ਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ।³⁰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ "ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ" ਹੈ।

³¹ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਰ ਯਾਦਗਾਰੀ ਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ "ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ!"³² *ਟਰੇਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ* ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ "ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1" ਵਿਚ 2:27 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।³³ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ "ਓਸੇ ਵਿਚ" ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ "ਮਸੀਹ ਵਿਚ" ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)।³⁴ "ਸਭ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲੋ। ਇਸ ਵਿਚ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।³⁵ ਮੂਲ ਵਿਚ, ਲਿਖਤ ਵਿਚ "ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਵਿਚ" ਹੈ।³⁶ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਖ਼ਤਮ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੇ ਨਾਮੌਜੂਰੀ ਵੇਖੀ। ਇਹ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਚਿਤਾਵਨੀ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ (20:31)।³⁷ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।³⁸ ਪੌਲੁਸ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27)। ਪਰ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੀਆਂ ਆਰੰਭਿਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।